

M I C H A E L

občasník farností Krouna a Pustá Kamenice

č. 9/Velikonoce 2014

Slovo otce Vladimíra

Draží farníci,

postní kající období, které prožíváme, chce nás osvětlenými pravdou, toužícími a vyhlížejícími Spasitele, přivést k prahu Velikonočního Třidenní, abychom celým srdcem hleděli na zjevení Boží lásky na kříži ve vykoupení a povýšení člověka a mohli se veselit velikonoční radostí, kterou nám nikdo nevezme. Radostí, která pramení z víry, z kříže, z lásky, z Ježíšova vítězství. „Ó vskutku blažená noc“, zpívá velikonoční chvalozpěv (Exultet), „ta jediná směla znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých“. Slavme tuto noc, slavme naše největší křesťanské svátky zbožně a účastně.

Všem Vám vzhledem k velikonočním svátkům přeji požehnané a milostiplné časy a Kristovu milost a pomoc ve všech situacích a na všech místech Vašeho křesťanského prožívání. Aleluja. Chvála tobě vzkříšený Kriste, náš Pane.

P. Vladimír Handl

Velikonoce

Čím jsou Velikonoce nejen pro křesťana?

Už Židé si po každém jarním úplňku připomínali velkou událost, která zásadním způsobem poznamenala jejich víru v Boha a důvěru Bohu, který je zázračným způsobem vysvobodil z egyptského otroctví a dovedl je do země, kterou jim zaslíbil a kterou obývají až dosud – do Palestiny. Bůh se prokázal jako ten, kdo nechce, aby člověk otročil, nýbrž aby žil plným a svobodným životem. Ve víře křesťanů naplněním osvobození člověka od všech pout falešných tužeb, vášní a všelikého hříchu byl a zůstává Ježíš z Nazareta, Boží Syn. Křesťané slaví Velikonoce stejně jako židé po prvním jarním úplňku, aby si připomněli zásadní události Ježíšova života – jeho potupnou smrt na kříži a jeho podivuhodné povstání ze smrti k trvalému životu v Bohu a s Bohem – Otcem. I pro nevěřící mohou být Velikonoce výzvou, aby člověk dovedl mužně přijmout i své omezení – jako Ježíš na kříži – a aby našel sílu odolávat pokušení myslet jen na sebe, manipulovat druhými, pěstovat falešné sebevědomí, že jeho život je plně v jeho rukou, a zároveň aby nezůstal netečný k potřebám druhých apod. Tato pokušení vedou ke smrti, ale dobré činy lásky otevírají obzor života, který není omezován hranicemi fyzické smrti.

Jak by měli lidé slavít velikonoční svátky?

Zastavit se, zanechat starání se v každodenním shonu a věnovat tento posvátný čas pohledu na sebe. Využít dar velikonočních svátků k znovuobjevení toho, co je v životě podstatné a co nás činí bližšími druhým. Uvědomit si své vlastní chyby a nedostatky a probudit odhodlání mít druhé opravdu a nesobecky rád. Odvahu podívat se bez brýlí mámení do svého nitra bychom měli spojit s vědomím, že jednou budeme stát tváří v tvář smrti, která

ukončí vzácný dar – čas, který máme naplňovat skutky lásky a nezištnosti. Prožít radost z nezaslouženého daru života, který jednou odevzdáme tomu, kdo nám ho daroval. On nám poslal svého Syna, která nám svým příkladem jasně ukázal, co se Bohu líbí. On nás v něm zve k novému životu, který sahá za hranice pozemské smrti. O Velikonocích mám příležitost prožít s blízkými i známými tuto základní životní naději.

Jak by měl křesťan prožít každý den před velikonočním svátkem i o něm?

Kromě shora řečeného by měl vroucně prožít Svatý týden v zklidnění, odřeknutí si zábav a běžných radostí, kterými lemujeme svůj život. Vážnost neznamená ponurost. Nádherným vyvrcholením má být vroucí a zbožné prožití velikonočního třídní – Zeleného čtvrtku, Velkého pátku, Bílé soboty – vigilie a Hodu Božího – uprostřed a ve společenství shromážděné církevní obce. Velikonoční obřady nám názorně ukazují a zpřítomňují tajemství našeho života – jeho smysl a cíl.

Malý Václav: Rozhovory, úvahy, komentáře (1995 – 2005)

Obdivuhodná cena mše svaté – 2. část

Celá církev kolem oltáře. Kolem oltáře se neviditelně shromažďuje celá církev: Bolestná Matka, andělé a svatí, kteří se klanějí Bohu skrytému v Eucharistii (triumfující církev), duše v očistci očekávající, že rosa božské Krve je očistí a osvobodí z muk (církev trpící) a všichni věřící (církev bojující), kteří se spolu s Kristem obětují Otci. Ježíš se obětuje na oltáři a čeká na naši spoluúčasť. Máme spojit naši oběť (utrpení, modlitby a dobré skutky) s jeho a doplnit tak, co chybí na plnosti jeho utrpení. To je zázrak mše svaté: spojuje nebe a zemi do jedné rodiny kolem Ježíše.

Mše svatá snáší na zem milosti. Blahoslavená Anna Maria Taigi měla toto vidění: děsné plameny obklopovaly zeměkouli, aby ji zničily. Svěťice zoufale volala: „Není už pro zemi možná žádná záchrana?“ A tu spatřila, jak sestupuje ukřižovaný Ježíš a před ním viděla na kolenou Bolestnou Matku. Plameny ihned zmizely. Anděl jí řekl: „Jen mše svatá a přímlyvy Panny Marie udržují svět při životě.“ P. Pio říkával: „Země by vydržela spíše bez slunce než bez mše svaté.“

Mše svatá zhodnocuje naše modlitby, oběti a utrpení. Všechny tyto naše skutky mají samy o sobě jen lidskou hodnotu. Teprve když je spojíme s utrpením Ježíše Krista, obětujeme je prostřednictvím Panny Marie, získávají svou nekonečnou cenu. Denně proto opakujme tuto oběť: *„Božské Srdce Ježíšovo, obětuji skrze Neposkvrněné Srdce Panny Marie, Matky Církve, a ve spojení s eucharistickou obětí, modlitby a skutky, radosti a utrpení tohoto dne na odčinění hříchů a za spásu všech lidí v milosti Ducha Svatého a k Slávě nebeského Otce.“*

Poklad dne. Není nic většího a drahocennějšího, co můžeme vykonat během dne, než účastnit se mše svaté a přistoupit k svatému přijímání. Svatý Jeroným říká: „Pán nám dává vše, oč při mši svaté prosíme, pokud to není škodlivé, ale dává nám také to, na co ani nepomyslíme, ačkoliv je to pro nás nezbytné.“ Zdá se ti, že nemáš čas? Kdo si nenajde čas, aby zašel vyzvednout vysokou výhru? Žádná výhra nepřevyšuje jedinou mši svatou.

Žij svou mši svatou. Žít mši svatou znamená naplnit den tolika úkony ctností, obětí, modliteb a dobrých skutků, abychom je mohli obětovat při příští mši svaté spolu s Ježíšem. Když vycházíš z chrámu, měl by ses cítit jako bratr všech lidí, které

bys chtěl pozdravit, a pomáhat jim duchovně a materiálně. Máš cítit, jak Ježíš pokračuje ve své poslání a jde, aby hledal lidi, žehnal jim a přinášel spásu. Měl bys být pokorný a sladký jak Ježíš. Jen tak můžeš žít svou mší svatou a své křesťanství.

Spoj se se všemi mšemi. Každý den se slaví na světě kolem 350 tisíc mší svatých. Ve sváteční den dvojnásobek. Každou vteřinu můžeš být svým úmyslem přítomen na čtyřech mších. Chceš prosit o milost? Spoj se s Ježíšem na stovkách oltářů, kde oslavuje Nejsvětější Trojici i za tebe.

Chceš děkovat? Spoj se s Ježíšem, který právě vzdává díky svému Otci.

Tíží tě vina? Spoj se s Ježíšem, který v každém okamžiku odčिňuje hříchy tvé i všech lidí.

Snášíš utrpení? Spoj se s božským Veleknězem, který právě v tom okamžiku obětuje Otci tvou bolest spolu s bolestmi, které vytrpěl za celý život.

Tak se stane tvůj život ustavičnou mší a ve smrti se jen spojíš s Obětí, kterou za tebe ustavičně přináší Ježíš.

Převzato z časopisu Světlo

Pořad bohoslužeb Svatého týdne

NEDĚLE – 13. dubna – KVĚTNÁ NEDĚLE

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

14:00 hod. pobožnost křížové cesty (při příznivém počasí s dětmi venku)

ÚTERÝ – 15. dubna

18:00 hod. mše sv. na faře v Krouně

ZELENÝ ČTVRTEK – 17. dubna

18:00 hod. mše sv. na památku Večeře Páně v kostele sv. Michaela v Krouně

VELKÝ PÁTEK – 18. dubna

14:30 hod. pobožnost křížové cesty v Krouně (při příznivém počasí venku)

16:00 hod. obřady Velkého pátku v kostele sv. Anny v Kamenici

18:00 hod. obřady Velkého pátku v kostele sv. Michaela v Krouně

Po obřadech v Krouně bude možnost adorace u Božího hrobu do 22:00 hod.

BÍLÁ SOBOTA – 19. dubna

8:00 – 20:00 hod. možnost adorace u Božího hrobu v Krouně

20:00 hod. Velikonoční vigilie v kostele sv. Michaela v Krouně

NEDĚLE – 20. dubna – Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

8:00 hod. mše sv. s dětmi v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11:00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově

V Krouně, Kamenici i Otradově po mši svaté žehnání pokrmů.

PONDĚLÍ V OKTÁVU VELIKONOČNÍM – 21. dubna

8:00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9:30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

Pobožnost křížové cesty s dětmi

Čtvrtou neděli postní 30. 3. 2014 jsme se v kostele sv. Michaela v Krouně sešli ke křížové cestě s dětmi a tak uctili spasitelnou oběť Pána Ježíše na Kalvárii, jež se skutečně zpřítomňuje i na našich oltářích. Cestu tvořily šátky, které se spirálovitě točily

kolem oltáře až ke kříži, místu ukřižování Pána a jeho sebedarování v eucharistii. Děti během křížové cesty kladly na šátky předměty, které nám přiblížily jednotlivá zastavení. Na patnáctém šátku spočinul před křížem obraz vzkříšeného Krista. Písní nás doprovázela naše schola. Díky dětem za jejich účast.

P. Vladimír Handl

(Fotografie z pobožnosti naleznete na webových stránkách farnosti <http://farnost.krouna.cz>)

Čeká nás Noc kostelů 2014

Letošní ročník akce se uskuteční v pátek 23. 5. 2014. V České republice je nyní přihlášeno více než 1 000 kostelů a modliteben a organizátoři začínají připravovat programy, jejichž rozmanitá nabídka má umožnit citlivé přiblížení křesťanství, církve a víry lidem mimo církev nebo na jejím okraji. Kulturní pozadí programu Noci kostelů dává příležitost oslovit co nejširší veřejnost. Smyslem je oslovit, nabídnout, ale nevnucovat.

Mottem je každý rok jiný biblický verš, jehož součástí je právě slovo „noc“. V letošním roce je to verš 1,14 ze starozákonní knihy Genesis (První kniha Mojžíšova):
„Nechť jsou světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den a noc. Budou na znamení časů, dnů a let.“

Potřetí se k Noci kostelů připojí také naše farnost. V obou minulých ročnících si do kostela sv. Michaela našlo cestu kolem 50 „cizích“ návštěvníků a zúčastnili se jich samozřejmě i mnozí farníci. Letos bychom chtěli do akce zapojit také filiální kostel

sv. Bartoloměje v Otradově a kostel sv. Anny v Pusté Kamenici. Konkrétní program ještě není stanoven, ale podstatou bude možnost návštěvy všech tří zmíněných kostelů během jednoho večera. Doufáme, že tato nabídka bude atraktivní nejen pro návštěvníky „zvenčí“, ale i pro domácí farníky. Jen zavzpomínejte, kdy jste naposledy navštívili kostel v Otradově nebo v Kamenici? Dopravu po našem „tříkostelí“ zajistí pan Roman Tomášek.

Chceme vás požádat o pomoc při pořádání této akce, zejména zástupce z Otradova a Pusté Kamenice. Organizační schůzka proběhne počátkem měsíce května.

Především vás však chceme pozvat k účasti na této akci. Konečná podoba programu bude včas zveřejněna, kdo máte možnost, sledujte internetové stránky www.nockostelu.cz, kde naleznete více informací.

Martin Vtípil

Velikonoční kvíz pro děti

2 Pro sestavení dalšího slova tajenky použij třetí písmeno u názvů obrázků, ale jen u zvířátek.

3 Vyluštěním doplňovačky získáš další dvě slova tajenky.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6 **1000**

lenosti, ale ať vyjadřuje to, co vyjadřovat má: naslouchám. Sedí se tedy při četbě z Písma a při homilii, výkladu slova Božího.

Stání. Když vstanu, říkám tím: beru tě na vědomí, jsem ochoten uposlechnout, jsem připraven něco vykonat. Ve stání je něco napjatého, bdělého. Mohu bez meškání vykonat rozkaz, začít práci, jakmile je určena. Je to jiná stránka úcty k Bohu: bdělost, činnost. Proto stojíme, když slyšíme evangelium. Stojím, když chválíme Boha chvalozpěvy (Gloria) a hymny (Te Deum). Stojíme, když vyznáváme svou víru (Credo, křestní slib). Stojíme, když přijímáme závazek a dáváme slib (biřmování, manželství). Stojíme, když se kněz našim jménem obrací k Bohu (většina modliteb při bohoslužbách).

Klečení. Jsme-li upřímní, cítíme před Bohem, že jsme malí. Ve srovnání s ním nejsme vůbec nic. A toto vědomí vyjadřujeme pokleknutím – klesneme ze své pyšné výšky dolů. A můžeme se i sklonit. Skloněná hlava říká: „Ty jsi veliký Bůh, já však nejsem nic.“ Ať tedy pokleknutí není chvatný prázdný úkon. Poklekáme zvolna, hluboce, ať současně pokleká i naše srdce. Klečení je výrazem nejvyšší úcty. Poklekáme proto před Kristem v eucharistii a tehdy, když chceme vyjádřit Bohu obzvlášť velkou úctu.

Posvátná znamení. Mluvu předmětů, symbolů a gest člověka je nutno dobře znát. Nelze se tomu však naučit přečtením nějaké příručky. Význam symbolů a postojů přijímáme od druhých tím, že spolu s nimi konáme to, co oni chápou trochu lépe než my. Proto je nutno slavit bohoslužby vždy pečlivě a pozorně.

Reinsberg Jiří, Kubalík Tomáš: *Knížka pro ministranty*

4 Znáš dobře velikonoční příběh? Další slovo tajenky dostaneš z písmenek ve sloupci pod správnou odpovědí.

Ježíš Kristus byl Boží Syn
Ježíš Kristus měl deset učedníků
Ježíše zradil učedník jménem Jidáš
S Ježíšem ukřižovali tři lotry
Ježíš vstal třetí den z hrobu

Ano	Ne
H	N
A	Ř
Í	L
B	CH
Y	A

5 Napiš názvy obrázků do jednotlivých kolonek, písmena z barevných políček tvoří další slovo tajenky.

Napiš jednotlivé úkoly do políček 1 – 5. Z tajenky, kterou tvoří biblický verš, se dozvíš jedno z pojmenování Ježíše Krista, které se váže k velikonočním událostem.

1 2 3 4 5

Funkce a činnost ministrantů při bohoslužbách

Postoje

Chci-li se modlit, uklidím si v pokoji nebo půjdu na nějaké hezké místo. Nepořádek kolem mě rozptyluje a znemožňuje soustředění. Naopak pořádek a řád kolem působí soustředění a řád i ve mně a umožní mi tak lépe se modlit.

Člověk vyjadřuje svůj vnitřní stav pomocí postojů svého těla. Pro veřejné bohoslužby se během let ustálilo několik základních liturgických postojů:

Sezení. Když člověk sedí, je soustředěn, usebrán a naslouchá. Může v klidu poslouchat velmi dlouho a o tom, co slyší, přemýšlet. Sedíme-li, ať naše sezení není výrazem pohodlné

Vyšlo na Květnou neděli, 13. 4. 2014 v nákladu 70 ks.
Orientační cena výtisku 8,- Kč. Děkujeme za váš příspěvek.